

Primárním cílem této disertace bylo podat relativně přehledný systém shodných i rozdílných valenčních pozic ekvivalentních českých a maďarských sloves na bázi konkrétního korpusu. Práce tedy nezachycuje - a zachycovat ani nemůže - všechno, co čeština, resp. maďarština jako jazykový systém, langue, ve své úplnosti potenciálně umožňují; relativním lpením na dané databázi se přidržel nejfrekventovanějších sloves a jejich valencí. 122

Ukázalo se, že rozdílnost českých a maďarských slovesných vazeb není tak markantní, jak by snad mohl někdo očekávat při porovnání typově i genealogicky tak různých jazyků, jako je flexivní slovanský jazyk a aglutinační jazyk ugrofinský. Otázka, kterou jsme zcela pominuli, je, zda tato skutečnost může mít mimo jiné i areálovou souvislost. Zajímavý by byl například konfrontační výzkum kolokace obou jazyků, porovnání frazémů, idiomů apod., nejlépe na pozadí některého západního (patrně nejráději němčiny) a východního světového jazyka (např. ruštiny). Ukázalo se dále, že některé gramatické jevy či postupy, jako např. reflexivita slovesa, prefigace sloves apod., mají v obou jazycích shodný či podobný vliv na valenci. Při detailnějších sémantických rozborech českých i maďarských sloves je pak patrné i to, že autoři takových analýz se při určování sémantických selektivních rysů většinou shodují,¹²³ byť se mohou třeba i významně lišit co do jejich počtu. Třebaže složitost zkoumání hloubkových sémantických struktur z hlediska praktického si lze jen obtížně představit na rozsáhlejším korpusu dvou "tak malých jazyků", jako je čeština a maďarština,¹²⁴ další výzkum by se mohl zaměřit alespoň na porovnání některých konkrétních shodně akceptovaných selektivních sémantických rysů.